

Til fru Line Barfod: Det er jo netop for at sikre det frie valg, sikre, at det ikke kun bliver en konkurrence på tiden, hvor mange uger man nu skal vente, når man kigger på ventelisterne rundt omkring og skal vælge behandling. Der skal også være mulighed for at vælge efter kvalitet, så det ikke kun er en konkurrence på ventelister, men også en konkurrence, og en sund konkurrence, på kvaliteten.

Til fru Lene Garsdal: Jamen der skal jo arbejdes efter nogle retningslinjer. Når Sundhedsstyrelsen skal føre denne kontrol, hvordan skal Sundhedsstyrelsen så udmønte den? Her lægger jeg vægt på det, der står i lovforslaget om, at der skal foretages en strengere vurdering af markedsføringen, fordi der er ikke tale om salg af legoklodser, men tale om salg af Sundhedsstyrelsens ydelser.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Lene Garsdal for en kort bemærkning, derefter fru Line Barfod og fru Sophie Hæstorp Andersen og også fru Marianne Jøved, og for fru Lene Garsdal er det den tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg kan forstå, at grunden til, at der ikke er skrevet noget ind i lovforslaget om god markedsføringsskik, er, at det er overladt til Sundhedsstyrelsen at finde ud af det ud fra lovforslaget. Det finder jeg ikke betryggende, og grunden til, at jeg ikke finder det betryggende, er især, at der ikke bliver knyttet flere økonomiske midler eller ressourcer til Sundhedsstyrelsen. Jeg vil gerne høre, hvordan hr. Hans Andersen forestiller sig, at Sundhedsstyrelsen skal kunne tage hele dette kæmpemæssige område op uden at få tilført yderligere ressourcer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod, ligeledes for den tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Hans Andersen siger, at hvis borgeren skal have et reelt frit valg, er det ikke nok at få oplysning om ventelister; så skal man også have oplysning om kvalitet.

Nu går jeg ud fra, at hr. Hans Andersen også jævnligt ser reklamer, og det er ikke, fordi reklamer nødvendigvis giver én et godt, sagligt

grundlag for at vurdere, hvad der er kvalitet, og hvad der ikke er det. Hvis det, man ønskede, var saglig information om kvalitet, burde man lave det, men det har dette forslag intet som helst med at gøre. Forslaget handler om, at man skal have lov til at reklamere, og derfor vil jeg godt høre hr. Hans Andersens begrundelse for, at man skal have lov til at reklamere.

Er hr. Hans Andersen slet ikke bekymret for, at det kan få en lang række borgere til at tage imod nogle behandlinger og sundhedsydelser, som de ellers slet ikke havde behov for? Samfundsøkonomisk kan det betyde, at vi får et stort ressourceforbrug, som er helt overflødigt, men det kan også betyde, at der er nogle borgere og deres børn, som bliver udsat for nogle behandlinger, som er fuldstændig overflødige og unødvendige. Det kan f.eks. betyde, at mange får nogle røntgenundersøgelser eller dna-undersøgelser eller andet, som kan skabe en masse unødigt bekymring, alene på grund af reklamens magt. Bekymrer det slet ikke hr. Hans Andersen?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er lidt i samme boldgade.

Forslaget her er lagt frem, som om det handler om at give øget information til patienterne. Men der er stadig ikke sat en grænse eller i hvert fald ikke sat et skel. Øget markedsføring er ikke det samme som at give ledig information til patienterne, og det får mig unægtelig til at tænke, at måske er lovforslaget mest lavet for at gavne erhvervslivet og nogle af de mange privatpraktiserende og ikkeautoriserede sundhedspersoner frem for at gavne patienterne, hvad jeg går ud fra at der er et fælles ønske om et eller andet sted.

Derfor vil jeg igen spørge: Mener hr. Hans Andersen, at forslaget overhovedet skelner mellem det at give ledig information og det at lave markedsføring? Jeg kan bare konstatere, at i EU sidder man og arbejder med markedsføringsregler for medicin, og her har man faktisk sat sig ned og kigget på, hvad der er god, saglig og ledig information, og hvad der kan karakteriseres som markedsføring, netop i et forsøg på at skelne og lave et ordentligt stykke direktivarbejde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Marianne Jøved for sin tredje og sidste korte bemærkning, og så får hr. Hans Andersen ordet efterfølgende.